وزارت آموزش و پرورش

مدیریت آموزش و پرورش شهرستان قوچان

دبستان غیردولتی راهیان نور

نام و نام خانوادگی : **نام درس : فارسی** **پایه : ششم**

تاریخ امتحان : ۱۴۰۴-۱۴۰۳ **ساعت امتحان :** **مدت امتحان :**

۱	معنی کلمات زیر را بنویسید. بنداخت: تعالی: چاک چاک: خان: خَمّ کمند: ربیع: شکوه: صواب: هلاک: مَلِک:
۲	معنی ابیات و جملات زیر را بنویسید. هر گل و برگی که هست، یاد خدا می کند بلبل و قمری چه خواند؟ یاد خداوندگار ..... بزد تیغ و بنداخت از بَر، سرش فرو ریخت چون رود، خون از بَرش ..... آفریدگار را بباید پرستیدن و بر نعمت او سپاس داری باید کردن. .....
۳	با توجه به درس معرفت آفریدگار، برداشت شما از « برگ درختان سبز در نظر هوشیار هرورقش دفتریست معرفت کردگار» چیست؟
۴	منظور از بیت « کم گوی و گزیده گوی چون دُر تا ز اندک تو جهان شود پر» چیست؟
۵	منظور از « هفت خان گذشتن» چیست؟
۶	در پایان هر جمله علامت مناسب بگذارید. (. ؟ !) باد بهاری وزید چرا کتاب‌هایت را نمی‌خوانی به به، عجب هوای خوبی
۷	در جمله های زیر نهاد و فعل را مشخص کنید. علی کتاب را از روی میز برداشت و به سر ابوالفضل کوبید. پروانه روی گل‌های زیبای شقایق نشست.
۸	مشخص کنید هر یک از کلمات زیر از چند هجا تشکیل شده است. زنبور( ) ، کتابخانه ( ) ، دلداری ( ) ، رفت( )
۹	هر کدام از کلمات زیر را توضیح دهید و برای هر کدام یک مثال بزنید. کنایه: مبالغه:
۱۰	کدام یک از عبارات زیر منادا نمی باشد؟ ای وطن! یا ربّ ! عطر گلها جاودان باشی و سرافراز.
۱۱	هر کدام از علایم نگارشی زیر چه کاربردی دارند برای هرکدام یک مثال بزنید. درنگ نما(،): علامت سوال(؟): دو نقطه(:) :

www-kanoon-ir

۱۲	برای هر کدام از کلمات زیر سه هم خانواده بنویسید. معلوم: حافظ:
۱۳	مفرد یا جمع بودن کلمات زیر را مشخص کنید. ستارگان: دانش آموز: کتابها: گلدان: معلّمان: گله:
۱۴	از روی شعر « سخن » با خط زیبا و خوانا بنویسید. ....

www-kanoon-ir

وزارت آموزش و پرورش

مدیریت آموزش و پرورش شهرستان قوچان

دبستان غیردولتی راهیان نور

نام و نام خانوادگی : **نام درس : فارسی** **پایه :ششم**

تاریخ امتحان : ۱۴۰۴-۱۴۰۳ **ساعت امتحان :** **مدت امتحان :**

۱- بنداخت: انداخت تعلی: بلند مرتبه چاک‌چاک: پاره پاره خاره: درخت

ختم کند: گره و پیچ کتاب ربیع: بهار حلوه: عظمت صواب: شایسته

هلاک: نابودی ملک: پادشاه

۲- هر گل و برگی که هست، یاد خدایی کند بلبل و قمری چه خواند؟ یاد خداوندگار

هر گلی و هر برگی که در دنیا هست خداوند را یادی کند و از او سپاس گزاری می کند بلبل و قمری چه می خوانند؟ یاد خداوند گار

برد تیغ و بنداخت از بر، سرش فروریخت چون رود، خون از برش

(ستم پیشه) سرش را از تنش جدا کرد و خون مانند رودی از آن جاری شد.

آفریدگار را بیا به پرستیدن و بر نعمت او سپاس داری باید کردن.

آفریدگار را باید به پرستیدن و از نعمت هایی که به ما داده است سپاس گزاری کرد.

۳- یعنی هر چیز در دنیا حتی یک برگ سبز درخت دفتری است برای شناختن خداوند

۴- منظور این است کم تر حرف بزن اما گزیده و درست حرف بزن نا مانند مروارید که چون کمیاب است ارزشمند است و همه به دنبال آن هستند همه به دنبال تو باشند.

۵- یعنی مراحل دشواری را با همت سرگذاشتن و به موفقیت رسیدن.

۶- یاد بهاری و زیبا چرا کتاب هایت را نمی خوانی؟ به به، عجب هوای خوبی!

۷- علی کتاب را از روی میز برداشت و به سرا ابوالفضل کوبید.
نهاد فعل فعل

پروانه روی گل های زیبای شقایق نشست.
نهاد فعل

۸- زنبور: ۲ بخش کتابخانه: ۲ بخش داماری: ۳ بخش رفت: ۱ بخش

۹- کنایه: وقتی درباره‌ی مطلبی به‌طور غیرمستقیم صحبت می‌کنیم به آن کنایه می‌گویند که دو مفهوم دور و نزدیک دارد و مقصود گوینده معنای دور آن است. مثال:

مثال: آب در هاون کوبیدن ← یعنی کار بیهوده انجام دادن

مبالغه: گاه شاعران و نویسندگان برای تأثیر بیشتر در مخاطب آن را بزرگ‌تر از آنچه هست نشان می‌دهند. به این گونه بزرگ‌نمایی مبالغه می‌گویند. مثال: زمینش زمین شد همه چاک چاک

۱۰- عطر گلها، جاودان باشی و سرافراز

۱۱- درنگ نما(،): نشانه‌ای است که برای مکث کوتاه بین جمله‌ها یا عبارت‌ها و برای جدا کردن کلمه‌ها استفاده می‌شود. مثال: در داستان‌های کهن ایرانی، آرش، دلاور قومی بود.

علامت سوال (؟): در پایان جمله‌های پرسشی و یا برای نشان دادن شک و تردید می‌آید.

مثال: آیا تو در آزمون تیزهوشان شرکت می‌کنی؟

دو نقطه (:): برای توضیح دادن، نقل قول و معنی کردن کلمات به کار می‌رود.

مادرم پرسید: امروز در مدرسه چه کاری انجام دادید؟

۱۲- معلوم: علم، علوم، معلم حافظ: حفظ، محفوظ، حفاظ

۱۳- ستارگان: جمع دانش‌آموز: مفرد کتاب‌ها: جمع گلدان: مفرد

معلمان: جمع گله: جمع

۱۴- با اینکه سخن به لطف آب است کم گفتن هر سخن، صواب است

آب از چه همه زلال خیزد از خوردن پر ملال خیزد

کم گوی و گزیده گوی چون در تا از لب تو بها نشود پر

لاف از سخن چو در توان زد آن به که نخست بود که پر توان زد

یک دسته گل دماغ پرور از خرمن صد گیاه، بهتر